

Landstinget foreslaaet forhøjet til 65, og Lovforslaget, som det nu foreligger, indeholder denne Bestemmelse. Der skal ligeledes oprettes Bipolitikontorer. Det er en ny Bestemmelse, som er kommet ind i Landstinget, og som jeg finder heldig. Men naar man opretter Bipolitikontorer, forekommer det mig, at man skal vogte sig for at gaa for højt op med Antallet af Politimestre og for Resten ogsaa med Dommere i Underretten, for det er en gammel Erfaring, at det er vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa nedlagt et Embede, medens det er forholdsvis let at faa oprettet et nyt Embede, hvis man mangler det. Det er jo ikke blot Bekostningen ved de nye Embedsmænds Løn, der aarlig vil blive Tale om, men tillige om Bekostningen ved det nye Kontorpersonale, ved Lokaler og alt, hvad dertil hører. Jeg vil derfor gøre den Henstilling i al Almindelighed, at vi skal staa imod saa meget, vi kan, med Hensyn til at forøge Embedskontorerens Tal ud over det rent nødvendige, idet man kan forbeholde sig senere, naar man indhøster Erfaringer, muligt at gaa med til Oprettelse af flere Embeder.

Det fjerde Afsnit omhandler Sagførere og Sagførerraad. Der har man været konsekvent og indført Benævnelsen „Sagfører ved Underretten“ i Stedet for „Underretssagfører“, og man har foreslaaet at forene de to Sagførersamfund til eet. Dette finder jeg godt og rigtigt. Der er nogle Paragraffer, der omhandler Avertering. I § 472 findes saaledes en Bestemmelse om, at den, der søger Mortifikation, har at iværksætte Indkaldelsens offentlige Bekendtgørelse ved Indrykkelse tre Gange i Statstidenden og ikke, som Lovforslaget af 1914 foreslaar, eller som vedtaget i Lov af 1909 „ved Bekendtgørelse i det af Justitsministeren hertil bestemte stedlige Blad“. Denne Bestemmelse er udgaaet, saa at man fremtidig kan nøjes med at avertere i Statstidenden. Dette har jeg ikke noget at indvende imod. Efter Lovforslaget af 1914, som paa dette Punkt var i Overensstemmelse med Loven af 1909, skulde efter §§ 544 og 571 Tvangsauktioner over Løsøre og fast Ejendom bekendtgøres i den af Egnens offentlige Tidender, som ved Bekendtgørelse af Justitsministeriet hertil bestemtes. Dette Forslag er ændret til, at Bekendtgørelsen skal finde Sted i de mere udbredte stedlige Blade. Jeg skal gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse kan føre noget vidt, naar der er

flere mere udbredte stedlige Blade. Der er mange Steder, hvor der er flere Blade, som har mange Holdere, og som man derfor kan sige er „mere udbredte“, og saa kan det blive nødvendigt at avertere i mange Blade, hvilket kan være ret kosteligt. Jeg vil derfor henstille, at vi overvejer dette Spørgsmaal, som kan have ret vidtrækkende Konsekvenser.

I § 599 foreslaas det, at naar der skal udpantes for Skatter, Bankrenter, Kommuneskatter m. v., kan Udpantning ikke finde Sted, forinden det har været bekendtgjort, at de nævnte Ydelser er forfaldet, og der er givet Approbation til Udpantning. Bekendtgørelsen heraf skal finde Sted „i et stedligt Blad efter Fogedens Bestemmelse eller ved Opslag paa offentlige Steder eller ved Trommeslag eller ved Læsning til Kirkestævne efter Stedets Skik og Brug“. Mon det ikke var paa Tiden, at man kom bort fra dette? Opslag paa offentligt Sted er noget ret usikkert. Det er dog tilfældigt, om vedkommende, hvem det angaar, kommer paa Kroen, der jo er et offentligt Sted. Der er ogsaa nogle, der ikke kommer til Kirke. Saa er „Trommen“ bedre, men den har man ikke mange Steder, det er kun i Byerne og endda ikke i mange. Var det ikke bedre at bestemme, at saadanne Bekendtgørelser skal finde Sted i Bladene, hvad enten det saa skal være i et af Fogeden bestemt Blad eller i et, som dertil er bestemt af Justitsministeriet? Det kan der altid tales om. Nogle vil maaske foretrække Fogeden og mene, at han er bedre end Justitsministeren, og andre vil maaske foretrække Justitsministeren og mene, at han er bedre end Fogeden.

Den højtærede Justitsminister nævnedes ved Forelæggelsen af Lovforslaget en Bestemmelse i § 779 om, at Børn under 14 Aar ikke kan undergives Varetægtsfængsel. Jeg var forrige Gang, da Lovforslaget var til Behandling, med til at virke for en Affattelse, der gik ud paa, at Børn ikke maatte fængsles, naar ikke tvingende Omstændigheder er til Stede. Men mener de juridisk sagkyndige i øvrigt at kunne fastholde Lovforslagets Affattelse, vil dette Spørgsmaal neppe volde Vanskeligheder. Der er jo ingen, der ønsker, at Børn skal undergives Varetægtsfængsel, hvor der er Mulighed for at undgaa det.

Jeg skal sige et Par Ord om Supplementslovene. Der er ikke mange Ændringer indføjede i disse. Angaaende Inddelingen i Lønningsklasser vil jeg blot bemærke, at med Hensyn til Dommere og